

โครงการการศึกษา (Proposal)

1. ชื่อเรื่อง

การศึกษาเปรียบเทียบลักษณะการสร้างเรื่องของวรรณคดีไทยและวรรณคดีตะวันตก : กรณีศึกษา เรื่องรามเกียรติ์ และมหากาพย์อีเลียด

2. ผู้ศึกษา

นางสาวชนพร คณาวัฒนกุล

3. คณะกรรมการที่ปรึกษา

1. นางสาวกมลวรรณ	ปกรณจักรนาวัน	อาจารย์ที่ปรึกษา
2. นางสาวแสงสุรี	วาทวิจิตร	ผู้เชี่ยวชาญ
3. นางโสภา	คณาวัฒนกุล	ผู้ปกครอง

4. หลักการและเหตุผล

วรรณคดีได้ถูกสร้างขึ้นมาตั้งแต่สมัยอดีตกาลและมีอยู่คู่โลกนี้มาช้านาน วรรณคดีมีทั้ง ความงาม ความไพเราะ และความลึกซึ้ง วรรณคดีแสดงให้เห็นถึงขนบธรรมเนียม วัฒนธรรม ประเพณีต่างๆ สะท้อนให้เห็นถึงชีวิตของผู้คน วรรณคดีจึงเปรียบเสมือนเอกลักษณ์ของแต่ละชนชาติ อีกทั้งยังมีคุณค่าด้านภาษา คุณค่าด้านสังคม คุณค่าด้านประวัติศาสตร์ คุณค่าทางอารมณ์ คุณค่าทางปัญญา คุณค่าทางศีลธรรม และยังเป็นแรงบันดาลใจให้เกิดการสร้างสรรค์ศิลปะอีกมากมาย วรรณคดีจึงมีความสำคัญอย่างมากต่อทุกๆชนชาติ

วรรณคดีได้ถือกำเนิดขึ้นเป็นเรื่องราวมากมายบนโลกใบนี้ หลากภาษา หลากกวี ต่างสถานที่ แต่ละประเทศล้วนมีวรรณคดีที่โดดเด่นเป็นที่รู้จัก เช่น ประเทศไทยก็คือเรื่อง รามเกียรติ์ ประเทศจีน เรื่อง สามก๊ก ประเทศญี่ปุ่น เรื่อง โมโมทาโร่ วรรณคดีตะวันตกเรื่องที่เรารู้จักกันดี ยกตัวอย่างเช่น เรื่องโรมีโอ แอนด์ จูเลียต หรือมหากาพย์ยิ่งใหญ่แห่งซีกโลกตะวันตก สงครามกรุงทรอยหรือมหากาพย์อีเลียด

เมื่อลองสังเกตจะเห็นได้ว่ามีวรรณคดีบางเรื่องถึงแม้จะถือกำเนิดคนละซีกโลกแต่กลับมีความเหมือนของเค้าโครงเรื่องที่คล้ายคลึงกัน คือเรื่องรามเกียรติ์แห่งซีกโลกตะวันออก และมหากาพย์อีเลียดแห่งซีกโลกตะวันตก เนื้อเรื่องของวรรณคดีสองเรื่องนี้เป็นการสู้รบระหว่างเมืองสองเมือง โดยจุดกำเนิดสงครามของทั้งสองเรื่องนี้ก็เหมือนกัน คือ ตัวละครเอกฝ่ายหญิงของทั้งสองเรื่องนี้ได้ถูกลักพาตัวไป จึงก่อให้เกิดสงครามอันยิ่งใหญ่ขึ้น นอกจากนั้นยังประกอบด้วยตัวละครที่

น่าสนใจและมีประเด็นในการเปรียบเทียบระหว่างสองเรื่องนี้ก็อีกมากมาย ทั้งสภาพสังคมและวัฒนธรรม วรรณคดีสองเรื่องนี้จึงเป็นวรรณคดีเปรียบเทียบที่น่าสนใจและน่าค้นคว้าอย่างยิ่ง จากเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้น ผู้ศึกษาจึงสนใจที่จะศึกษาเปรียบเทียบวรรณคดีไทยเรื่องรามเกียรติ์ และวรรณคดีตะวันตก เรื่องมหากาพย์อีเลียด ทั้งความเหมือนและความต่างในด้านโครงเรื่อง ตัวละคร สภาพสังคมและวัฒนธรรมที่ปรากฏในเรื่อง

5. วัตถุประสงค์

เพื่อเปรียบเทียบลักษณะการสร้างเรื่องในด้าน โครงเรื่อง ตัวละคร สภาพสังคมและวัฒนธรรมที่ปรากฏในเรื่องระหว่างเรื่องรามเกียรติ์ และมหากาพย์อีเลียด

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบลักษณะการสร้างเรื่องระหว่างวรรณคดีเรื่องรามเกียรติ์และวรรณคดีเรื่องมหากาพย์อีเลียด
2. ทำให้เข้าใจสภาพสังคมและวัฒนธรรมระหว่างโลกตะวันออก และโลกตะวันตกได้มากขึ้น
3. เป็นประโยชน์และเป็นแนวทางในการศึกษาให้แก่ผู้สนใจด้านวรรณคดีเปรียบเทียบได้

7. ขอบเขตการศึกษา

ศึกษาเปรียบเทียบลักษณะการสร้างเรื่องระหว่างวรรณคดีไทยเรื่องรามเกียรติ์และวรรณคดีตะวันตกเรื่องมหากาพย์อีเลียด ในด้าน โครงเรื่อง ตัวละคร สภาพสังคมและวัฒนธรรม

8. นิยามศัพท์

วรรณคดี หมายถึง วรรณกรรมที่ได้รับยกย่องว่าแต่งดีมีคุณค่าเชิงวรรณศิลป์ เช่น พระราชนิพนธ์สิบสองเดือน มัทนะพาธา สามก๊ก เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน รามเกียรติ์

มหากาพย์ หมายถึง วรรณคดีที่เล่าเรื่องราวของวีรบุรุษหรือวัฒนธรรม มักเป็นเรื่องที่เก่าแก่มิใช่โครงเรื่องซับซ้อนและยาว ตัวละครมากมาย และได้รับการยกย่อง

วรรณคดีเปรียบเทียบ หมายถึง การศึกษาค้นคว้าวิเคราะห์และวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ร่วมกันระหว่างวรรณคดีนานาชาติ เพื่อให้เห็นอิทธิพลที่มีต่อกันในรูปแบบการประพันธ์แนวความคิด การถ่ายทอดอารมณ์และความรู้สึกนึกคิด วรรณศิลป์และสุนทรียรส ด้วยจุดประสงค์

ที่จะแสดง ‘เอกภาพ’ คือลักษณะที่คล้ายคลึงของวรรณคดี แต่ในขณะที่เดียวกัน ก็ชี้ให้เห็นส่วนที่แตกต่างกันอันเนื่องมาจากวัฒนธรรม อารยธรรม สังคม เอกลักษณ์ของชาติและเอกลักษณ์บุคคล

โครงเรื่อง หมายถึง การลำดับเรื่องของเหตุการณ์ที่ผู้แต่งผูกขึ้นมา แต่ละเหตุการณ์จะต้องมีความเกี่ยวเนื่องเชื่อมโยงกันอย่างเป็นเหตุเป็นผล นั่นคือเหตุการณ์หนึ่งจะต้องส่งผลกระทบต่อให้เกิดอีกเหตุการณ์หนึ่งตามมาและต่อเนื่องกันไปเป็นลูกโซ่จนกว่าเรื่องนั้นจะจบลง

วัฒนธรรม หมายถึง วิถีชีวิตของคนในสังคมใดสังคมหนึ่งเป็นวิถีชีวิตที่มีลักษณะเป็นแบบแผน

ลักษณะการสร้างเรื่อง หมายถึง การวางโครงเรื่องเพื่อให้เรื่องดำเนินไปตั้งแต่ต้นจนจบ โดยการสร้างเรื่องนี้ผู้แต่งสามารถคิดเนื้อเรื่องขึ้นเอง หรือนำโครงเรื่องมาจากเรื่องอื่นๆ ในการสร้างเรื่อง

9. การตรวจเอกสาร

1. ความหมายของวรรณคดีเปรียบเทียบ

วรรณคดีเปรียบเทียบ คือการศึกษาวรรณคดีในชาติเดียวแต่ต่างวัฒนธรรม หรือวรรณคดีที่เลขาออกนอกเขตประเทศใดประเทศหนึ่ง และการศึกษาสัมพันธ์ภาพระหว่างวรรณคดีกับความรู้ความเชื่อมั่นในแขนงวิชาอื่นๆ เช่น ศิลปะ (จิตรกรรม ประติมากรรม สถาปัตยกรรม ดุริยางกรรม ฯลฯ) ปรัชญา ประวัติศาสตร์ สังคมศึกษา (การเมือง เศรษฐศาสตร์ สังคมศาสตร์ ฯลฯ) วิทยาศาสตร์ สาขาต่างๆ ศาสนา ฯลฯ หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง วรรณคดีเปรียบเทียบ คือ การเปรียบเทียบวรรณคดีของชาติเดียวแต่ต่างวัฒนธรรมหรือ Sub-culture ที่มองเห็นได้ชัด รวมทั้งของชาติหนึ่งกับอีกชาติหนึ่งหรือหลายชาติ และการเปรียบเทียบวรรณคดีกับการแสดงออกอย่างอื่น ๆ ของมนุษย์

2. จุดหมายของวรรณคดีเปรียบเทียบ

2.1 จุดมุ่งหมายทั่วไป

- 2.1.1 เพื่อเสริมสร้างและสนองความสนใจใคร่รู้ทางวรรณคดี
- 2.1.2 เพื่อให้รู้จักคิดค้นและสังเกตหาเหตุผลอย่างละเอียดลออ

2.2 จุดมุ่งหมายเฉพาะ

- 2.2.1 เพื่อให้รู้ที่มาหรือบ่อเกิดและอิทธิพลของวรรณคดีอื่นๆ ที่มีต่อชาติเรา
- 2.2.2 เพื่อให้รู้ถึงเรื่องการแปลและการถ่ายทอดวรรณคดี
- 2.2.3 เพื่อให้รู้วิธีการเปรียบเทียบวรรณคดีแนวอื่นๆ เช่น เปรียบเทียบประเภท

หรือรูปแบบประพันธ์ เปรียบเทียบคตินิยมของเมืองหลวงและนคร

2.2.4 เพื่อให้รู้ว่าการจะเรียนรู้อะไรให้รู้ซึ่งนั้น ต้องมีอย่างอื่นมาประกอบ เช่น ถ้าเรารู้วิชาคิชาบ้านและวิชาโบราณคดีด้วย ก็จะทำให้วิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ สมบูรณ์ขึ้น

2.2.5 เพื่อให้รู้วิธีการเข้าถึงภายนอก (extrinsic approach) คือ รู้สัมพันธภาพของ วรรณคดีกับสิ่งอื่นๆและวิธีการเข้าถึงภายใน (intrinsic approach) เช่น อิทธิพลโดย ส่วนตัว (สำนวน ฯลฯ) ประเภท คณะฉันท สำนวนลักษณะ

2.2.6 เพื่อให้รู้จักคิดเกี่ยวกับวรรณคดีของชาติและของนานาชาติ รู้จักแนวคิด สากลทางวรรณคดี และเกิดความสำนึกในภราดรภาพของมวลมนุษย

3. คำโครงเรื่องรามเกียรติ์จากอิลิแอดมหากาพย์กรีก

เสฐียร โกเศศได้กล่าวถึงบ่อเกิดรามเกียรติ์ซึ่งมีการเอาเค้าโครงเรื่องมาจากอิลิแอดมหากาพย์กรีกไว้ว่า

“การอ้างเกาะลังกา นายวิลเลอร์ มีความเห็นว่าเพราะพวกพราหมณ์มีความเกลียดชังชาว ลังกา ถึงกับเรียกเหยียดว่า รากษส เหตุด้วยชาวลังกาเปลี่ยนใจไปนับถือพระพุทธศาสนา ใน รามายณะกล่าวว่าทศกัณฐ์และพวกพี่น้องเป็นเชื้อวงศ์พราหมณ์ เคยบำเพ็ญตบะบูชาพราหมณ์และ เทพอื่นๆพิจารณาตามเรื่องก็น่าจะเห็นว่าราชวงศ์ที่เป็นใหญ่ในลังกา มีเค้าเป็นเชื้อสายชาติอริยกะ ปนอยู่ด้วย ส่วนพวกลิงในรามายณะก็ผู้รจนาน่าเห็นจะมุ่งหมายถึงชนชาติพื้นเมืองในทักษิณาบถ ซึ่ง มีอารยธรรมความเจริญอยู่บ้างแล้ว ถึงคฤหะ (ชุมชน) กับบริวารพวกนิษาท (พวกเงาะ) ก็เป็นชาว พื้นเมืองอีกชาติหนึ่ง ที่นี้มีปัญหาว่า เมื่อรามายณะมีเค้าเรื่องมาจากทศรถชาดกแล้ว เรื่องตอนกลาง คือ ทศกัณฐ์ลักสีดา ซึ่งในทศรถชาดกไม่มี วาลมิกิได้เค้ามาจากไหน คิดขึ้นเองเพื่อให้เข้าเรื่องไปได้ ลังกา หรือว่าได้เรื่องมาจากที่อื่น ตามรูปก็ต้องเข้าใจว่าคงมาจากอื่น ถ้าเอามาจากอื่น เอามาจากเรื่อง อะไร ถ้าให้เดา ก็ต้องว่าเอามาจากเรื่องในมหากาพย์ของกรีก คือ เรื่อง อิลิแอด ของกวีโฮเมอร์ ในนั้น มีเรื่องว่า ปาริสโอรสผู้โอรสพระเจ้ากรุงทรอยลักนางเฮเลน ชายาภักษัตริย์กรีกแคว้นหนึ่งไป จนเป็น เหตุให้เกิดสงครามขึ้นระหว่างกรีกกับกรุงทรอย ชาติกรีกยกไปล้อมกรุงทรอยเป็นเวลานานตั้งสิบปี จึงตีแตก เหตุที่วาลมิกิจะทราบเรื่องนี้ก็คงเป็นเพราะชาติกรีกเคยติดต่อกับอินเดียมาตั้งแต่สมัยพระเจ้าอเล็กซานเดอร์มหาราชแล้ว”

(เสฐียร โกเศศ, 2550: 23)

4. คำโครงเรื่องรามายณะจากอิลิแอดมหากาพย์กรีก

ในส่วนคำโครงเรื่องของมหากาพย์รามายณะ กระแสร์ มาลยาภรณ์ ได้กล่าวถึงส่วนที่คล้ายคลึงกับมหากาพย์อิลิแอดว่า

“รามายณะมีส่วนคล้ายคลึงกับ Iliad ที่กล่าวมาแล้วแต่ก็อยู่ที่ซึ่งนางเท่านั้น สงคราม Troy เกิดขึ้นเพราะ Paris ลักพา Helen ไป สงครามดังกล่าวก็เกิดขึ้นเพราะราวีณะลักพาฮีดาไป แต่ก็เป็นเรื่องที่คล้ายกันแค่นั้นเอง”

(กระแสร์ มาลยาภรณ์, 2516: 371)

5. ที่มาของเรื่อง รามายณะ (การไปของราม)

สิทธิา พินิจภูวดล (2517) กล่าวถึงที่มาของเรื่องรามายณะไว้ว่า

เสฐียรโกเศศ ได้ค้นคว้าเรื่องที่มาของรามายณะตามคติความเชื่อและข้อสันนิษฐานของนักปราชญ์ต่างๆ ไว้โดยละเอียด ซึ่งพอจะสรุปข้อสันนิษฐานต่างๆ ได้ดังนี้

1. เป็นเรื่องทางประวัติศาสตร์ ที่ต้องการแสดงแสนยานุภาพของพวก อริยกะ ที่แผ่ขยายไปทางใต้ซึ่งเป็นดินแดนพวกทราวาท ซึ่งได้แก่การรบระหว่างพระรามและทศกัณฐ์ (ราพณ์)
2. เป็นเรื่องปรับปรุงคติแสดงความเป็นไปของธรรมชาติ คือ ความสว่าง (พระราม) กับ ความมืด (ทศกัณฐ์) หรือกลางวันกับกลางคืน ซึ่งเป็นส่วนสำคัญของการประกอบกิจกรรม (ฮีดา) เมื่อทศกัณฐ์ลักนางฮีดาไป ประจวบกับความมืดเข้าครอบงำทำให้การไถหว่านพืชพรรณธัญญาชาติหยุดชะงักไป ต่อเมื่ออาทิตย์อุทัยวันรุ่งขึ้น แสงสว่างก็ขับไล่ความมืดไป
3. เป็นเรื่องจำลองมาจากคัมภีร์พระเวท
4. เป็นเรื่องประดิษฐ์คิดแต่งขึ้นประสมปนเปกับเรื่องในคัมภีร์ปรัมปรา
5. ได้เค้าเรื่องจากทศรถชาติ ซึ่งมีในคัมภีร์ชาดกเอกทศนิบาต ในตอนต้นเรื่องคือพระรามต้องไปบำเพ็ญพรตในป่าเป็นเวลา 12 ปี ส่วนเรื่องทศกัณฐ์ลักนางฮีดา ได้เค้าเรื่องจาก Iliad มหากาพย์ของกรีก
6. เป็นนิยายพื้นเมืองดั้งเดิมของอินเดียที่แพร่หลายมาเป็นเวลานาน ต่อมาวาลมิกิจึงนำเอาเรื่องพระรามซึ่งเป็นนิทานอินเดียฝ่ายเหนือมารวมเข้ากับเรื่องราพณ์ ซึ่งเป็นนิทานอินเดียฝ่ายใต้ และเพิ่มเติมเรื่องหนุมานตามลัทธิการนับถือลิง ซึ่งมีมาแต่โบราณกาล

กวีผู้แต่งนำเอาเค้าเรื่องทั้ง 3 มาแต่งรวมเป็นเรื่องเดียวโดยหาเรื่องต่างๆมาแทรกเพื่อเชื่อมต่อกัน เรื่องที่นำมาแทรกเพื่อเชื่อมต่อกันนี้จึงทำให้รามายณะต่างๆมีเนื้อความแตกต่างกันออกไปมากมาย กล่าวคือ รามายณะเป็นที่รวบรวมคติความเชื่อตำนานปรัมปราต่างๆของอินเดีย”

จากข้อสันนิษฐานข้างต้น กล่าวได้ว่า รามายณะมีที่มาจากหลายทางด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นทางด้านประวัติศาสตร์ คติความเชื่อ ตำนานต่างๆ รวมไปถึงวรรณกรรมทั้งจากของอินเดียเอง และของตะวันตก โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การได้เค้าเรื่องจาก มหาकाพย์ยอ์เลียดของกรีก ซึ่งเป็นสิ่งที่ผู้ศึกษาสนใจศึกษาในประเด็นนี้ และจะได้นำข้อสันนิษฐานมาศึกษาให้ลึกซึ้งยิ่งขึ้นต่อไป

6. ที่มาแห่งรามเกียรติ์

เสฐียร โกเศศได้กล่าวถึงที่มาแห่งรามเกียรติ์ไว้ว่า

“อันบ่อเกิดแห่งรามเกียรติ์นั้น ย่อมเข้าใจกันว่าที่แรกออกจากคัมภีร์รามายณะ ภาษาสันสกฤต คำ “รามายณะ” แปลความว่าเรื่องพระราม และกล่าวกันว่า ฤๅษีชื่อ วาลมิกิ เป็นผู้แต่งไว้ช้านานประมาณตั้งสองพันปีกว่าแล้ว”

(เสฐียร โกเศศ, 2550: 2-3)

7. วรรณกรรมของกรีกโรมันโบราณ

ลีททา พินิจภูวดล (2517) ได้สรุปเรื่องราวของวรรณกรรมกรีกโรมันโบราณ เกี่ยวกับเรื่องราวของกรุงทรอยไว้น่าสนใจ กล่าวคือ

“The story of Troy กวีกรีกโบราณนับตั้งแต่ Homer, Aeschylus, Sophocles และ Euripides จนถึงกวีโรมันเช่น Virgil และ Seneca จนกระทั่งถึงสมัยกลางของยุโรป นิยมนำเรื่องราวของกรุงทรอยมาแต่งอย่างแพร่หลาย วรรณกรรมที่มีชื่อเสียงเด่นๆที่ใช้เรื่องของกรุงทรอยมาแต่งก็ได้แก่ Ephemeros Belli Troiani ของกวีกรีกที่ชื่อว่า Dictys ต่อมาชาวฝรั่งเศสได้นำมาแต่งวรรณกรรมเป็นภาษาฝรั่งเศส คือ Le Roman de Troie แต่งโดย Benoit de Sainte-Maure ในราว ค.ศ.1160 กวีฝรั่งเศสผู้นี้เป็นคนแรกที่ทำให้ชาวยุโรปได้รู้จักเรื่องราวของกรุงทรอย จนกระทั่งกวีชาติอื่นๆนิยมนำมาแต่งตามอย่างแพร่หลายเป็นเวลาร่วม 300 ปี คือ ตั้งแต่ราว ค.ศ. 1160 จนถึง ค.ศ.1509 กวีที่สำคัญๆซึ่งนิยมนำมาแต่งเรื่องกรุงทรอยได้แก่

Baccaccio	แต่งเรื่อง	Filastrato
Chaucer	”	Epic on Trailus and Crisyde
John Barbour	”	The legend of Troy
Shakespear	”	Troilus and Cressida (บทละคร)

นอกจากกวียุโรปจะใช้เรื่องราวของกรุงทรอยมาเขียนวรรณกรรมชิ้นใหม่แล้วก็ยังนำตัวเอกของเรื่องมาเขียนเฉพาะเป็นตอนๆ (episode) ตามความประทับใจของกวีแต่ละคน เช่น

Troilus	(เขียนโดย Baccaccio และ Chaucer)
Ulysses	(เขียนโดย Dante และ Bermudez)
Aeneas	(เขียนโดย Wace, Marie de France, Heinrich von Veldeke)
Dido	(เขียนโดย Chaucer, Dolce, Jodelle, Gager, Marlowe และ Frischlin)
Iphigenia	(เขียนโดย Racine, Goethe)
Helen of Troy	(เขียนโดย Goethe) ดังนี้ เป็นต้น”

(ลีทธา ฟินิจูวาล, 2517: 47-48)

10. วิธีการและขั้นตอนการดำเนินการศึกษา

1. ศึกษาและค้นคว้าข้อมูล รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับวรรณคดีทั้งสองเรื่องนี้จากหนังสือต่าง ๆ ณ สถาบันวิทยบริการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างของวรรณคดีสองเรื่องนี้ในด้านโครงเรื่อง ตัวละคร สภาพสังคมและวัฒนธรรมที่ปรากฏในเรื่อง
3. ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับข้อมูลที่ศึกษาเพื่อปรับปรุงและแก้ไข
4. รวบรวมผลการศึกษาเปรียบเทียบ
5. จัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์
6. นำเสนอผลการศึกษา

11. ระยะเวลาในการศึกษา

มีนาคม 2554 ถึง มกราคม 2555

12. แผนการดำเนินการศึกษา

ลำดับที่	รายการศึกษา	วัน/เดือน/ปี
1	เสนอแนวทางการศึกษา(สร.01) เสนอแต่งตั้งคณะกรรมการที่ปรึกษา(สร.02) เขียนแบบบันทึกข้อมูลกรรมการฝ่ายผู้เชี่ยวชาญ(สร.03)	2 มกราคม 2554
2	เขียนโครงสร้างการศึกษา	กุมภาพันธ์ 2554
3	ศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับวรรณคดีเปรียบเทียบ วรรณคดีเรื่องรามเกียรติ์ และมหากาพย์อีเลียด	มีนาคม - เมษายน 2554
4	ดำเนินการศึกษา วิเคราะห์และเปรียบเทียบระหว่างเรื่อง รามเกียรติ์และอีเลียด ในด้าน โครงเรื่อง ตัวละคร สภาพ สังคมและวัฒนธรรม	พฤษภาคม – กันยายน 2554
5	รวบรวมผลการศึกษาเปรียบเทียบ และจัดทำรายงาน ผลการศึกษาเสนอต่อคณะกรรมการที่ปรึกษา	ตุลาคม - พฤศจิกายน 2554
6	ขออนุมัตินำเสนอผลการศึกษา(สร.04)	พฤศจิกายน 2554
7	นำเสนอผลการศึกษา	ธันวาคม 2554

13. เอกสารอ้างอิง

กระแสร้ มาลาภรณ์. 2516. **วรรณคดีเปรียบเทียบเบื้องต้น**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร:

โรงเรียนสตรีในติศึกษา แผนกการพิมพ์.

ดาว ปิ่นเฉลียว, บรรณาธิการ.2547. **สงครามทROYและวีรบุรุษ**. นนทบุรี: บริษัท พี.วาทีน พรินต์ติ้ง จำกัด.

นายตำรา ณ เมืองใต้. 2541. **เหตุแห่งอีเลียด** ตำนานเทพมหาวีรชนกรีก. กรุงเทพมหานคร :

สำนักพิมพ์ดอกหญ้า.

บัวแก้ว ไชยหลวงผา. 2521. **ตำนานอภิมหาสงครามและการล่มสลายกรุงทรอย**. กรุงเทพมหานคร :

สำนักพิมพ์ เอนิกมา.

รินฤทัย สัจจพันธุ์. 2554. **นามานุกรมรามเกียรติ์ ฉบับปรับปรุงใหม่**. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์

สถาพรบุ๊คส์.

วิเชียร เกษประทุม. 2551. **เล่าเรื่องรามเกียรติ์**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์พัฒนาศึกษา.

สนธรรม ดอนแปลนพล . 2537. **ทรอย ความรักที่ก่อเกิดสงคราม**. กรุงเทพมหานคร :

สำนักพิมพ์คุ้มคำ.

สิทธิฯ พินิจภูวดล. 2517. **วรรณคดีเปรียบเทียบ**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย

รามคำแหง.

เสฐียร โกเศศ. 2550. **อุปราถณ์รามเกียรติ์**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร: ศยาม.

อารีเฟน สะซานี. 2553. **เทพอภินิหารตำนานกรีก**. กรุงเทพมหานคร: บันลือบุ๊คส์.

เอดิธ แฮมิลตัน. 2553. **ปกรณัมปรัมปรา**. พิมพ์ครั้งที่ 5. แปลจาก Mythology โดย นพมาศ แวหงส์.

กรุงเทพฯ : อมรินทร์.

Leconte de Lisle. 2550. **อีเลียด** แปลจาก Iliade โดย ดร.ปราณี ศิริจันทพันธ์, ส่งศรี ศิริจันทรา

พันธุ์. กรุงเทพฯ : บริษัทสำนักพิมพ์ข้าวฟ่าง จำกัด.

Roger Lancelyn Green. 2554. **เล่าเรื่องเมืองทรอย** แปลจาก The Tale of Troy โดย คีรีบุณ. กรุงเทพฯ

: บริษัทอมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน).